

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

‘Απέδανεν εἰς Παρισίους δὲ ζωγράφος Κάρολος Λαντέλ, (Lantelle), εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν. Ήχολήμη καὶ ὀρχὰς εἰς φυγοκεντικὰ θέματα. Είται ἐζωγράφος ἄντα τολικὰ σκηνὰς, ταξιδεύσας εἰς Αίγυπτον, Συρίαν, Μαρόκον καὶ Ἀλγερίον. Ήτο γονιμώτας. Ἐζωγράφος 900 πίνακας, ὡς γνωστέρεροι είναι η Ἅγια Κλοιλίδη, η Ἅγια Καικίλια, η Παρθένος καὶ αἱ Ἅγιαι γυναῖκες, η Ἄναγνηνης (μουσεῖον Λούβρου). Μανιτανή, κ. λ. π. Πολλάκις ἐβραεύθη εἰς ἐκθέσεις, ἀφῆκε δὲ ποσὸν δύος ἰδρυθη μουσείον εἰς τὴν γενέθλιον τον πόλιν Λαρύβου.

★

‘Ο ἀντιρρεδός τῆς Βουλῆς ς. Τυπάλδος Μπασιᾶς ἀνεκόλυωσεν δει κατὰ τὸ ἄντα τὴν Ἑσπερίαν ἐπετεινὸν ταξιδίον τον ἀντελήφθη ἐκ τῶν ουρητήσων ἀς ἔσχε μετὰ διαφόρων ἀρχαιολόγων δει στέψις κρατεῖ εἰς τὴν Εὐρώπην ν’ ἀποδοθον εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ἀρχαιολογικὰ τεμάχια, τὰ δοῦλα ἔχοντα ἐξαχθῆ εἰς τὸ ἑξωτικό καὶ φυλάσσονται ηδη εἰς τὰ ξένα μουσεῖα.

★

‘Αρκετὰ πλούσια εἰς ἀποτελέματα ὑπῆρξεν η ἀρχαιολογικὴ δογματικὴ τῆς θερινῆς περιόδου.

‘Ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο ἀρκεταὶ δογματικοὶ πρώτοι ἀραιοκαρποὶ καὶ δεύτεροι δογματικοὶ ουντρηρήσεως καὶ σεγρέσεως τῶν ἀρχαίων μνημείων. Ἐν Ἀθήναις τῶν ἀνασκαφικῶν ἀξία λόγου δογματικοὶ πρώτοι εἰνε η παρὰ τον κ. Οἰκονόμου ἀνασκαφὴ παρὰ τὴν Ἀρχαίαν Ἀγοράν, διόπθεν δεξῆχθοσ αἰτία δογματικοὶ πρώτοι ποτοργαφικῆς σπουδαιότητος, καθοδῆσοντα τὰ εὑρεθέντα οικοδομήματα, ως τὰ Μητρόφα, δηλαδὴ τὰ Ἀρχεῖα τῆς πόλεως.

Περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἔγενεν η περίφραξις αὐτῆς διὰ τελίους ἀρχομένου ἀπὸ τὸ ‘Φρεστον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ μέχρι τοῦ Ἀγοράν Πάγου κατὰ τὴν Λεωφόρον Ἀγίου Παύλου παρὰ τὴν Πινύκα.

Ἐγένος τῆς Ἀκροπόλεως ἐξηκολούθησεν η ἀνατήλωσις τοῦ Ἑρεχθίου, συμπληρωθείσης τῆς Νοίον πλευρᾶς. Ἡρέστο καὶ η ἀνατήλωσις τῶν προπυλαίων.

Εἰς τὸ Θησεῖον προκειμένου νὰ γείγῃ φυλακεῖον ἐγένετο μικρὴ σκαφὴ ἀποκαλύψασα ἵχνη ἀρχαίων οἰκοδομημάτων. Πειραιφάχθη η Πύλη τῆς Ἀγορᾶς.

‘Ἐξω τῶν Ἀθηνῶν, δογματικοὶ σπουδαιοτέρα είνε η ἀνασκαφὴ τῶν Μαζαρακάτων Κεφαλληνίας ὑπὸ τοῦ κ. Καββαδία. Ἀνευρέθησαν περὶ τοὺς 15 τάφοι Μυκηναῖκης καὶ τεολιθικῆς ἐποχῆς μὲ δοκετὰ πτερόματα.

Τα εὑρήματα τῶν δογματικῶν τούτων θὰ δημοσιεύσηση προσεχῶς ἐν ίδιαιτέρῳ βιβλίῳ δ. κ. Καββαδίας.

Ἐτς τὸ Σύδνιον δ. κ. Στάτης ἐνήργησεν ἀναστήλωσην τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδώνος ἐξετέλεσεν ἀνασκαφὴν τῆς δοποίας τὰ ἀποτελέματα διὰ ἀνακοινώση διὰ διαλέξεως ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐταιρείᾳ.

‘Ἐν Μυορῷ καὶ Γερακιώ δὲ Βιζαντινόβορος κ. Ἀδαμαντίου ἐνηγορολήθη εἰς ἔργα στηρίξεως τῆς ἐκεῖ Βυζαντινῆς πόλεως.

‘Ο κ. Παπαβασιλεὸν ἐν Καρδίσσω παρεῖρον περιεργον τετραγωνικὸν οἰκοδόμημα μὲ ἵχνη κιόνων—πιθανῶς πολυτελή βωμόν.

‘Ο κ. Ἀρβανιτόπουλος ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνέσκαψε τὰς Φθιώτιδας Θήβας εὐρών ἵχνη προϊστορικοῦ πολιτισμοῦ.

‘Ἐν Φιγαλίᾳ ἐξηκολούθησεν η ἀνατήλωσις τοῦ ναοῦ καὶ ἐγένετο μικρὰ ἀνασκαφῆ.

‘Ο κ. Σωτηριάδης ἀνέσκαψε τὴν Ἀρχαίαν Καλυδῶνα ἀνευρέων τὸ Μυκηναῖον στρώμα τῆς ἐπιχώσεως μὲ

τείχωνα δύχρωμάτων· ἐπίσης ἀνέσκαψε παρὰ τὸ Θέρμον καὶ ἀπεκάλυψε τὸ ιερὸν τῆς Αιφρίας Ἀρτέμιδος καὶ σπουδαῖας ἐπιγραφὰς τοῦ Ζου αἰώνος.

‘Αλλη ἀνασκαφὴ τον ἐφερεν εἰς φᾶς τὸ ιερὸν τῆς Ἀρφοδίτης παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παναιτωλικοῦ εἰς θέουν Κρήνον τερρό.

‘Ἐν Δήλῳ η Γαλλικὴ Σχολὴ ἐποπτεύοντος τοῦ κ. Κεραμοπούλου ἀπεκάλυψε σπουδαῖαν ὑδραυλικὸν ἔργον, δι’ οὗ ὑδρεύετο η ἀρχαία Δήλος.

‘Ανευρέθη καὶ ἐκαθαρισθη ἡ κοιτὶς τοῦ Ἰνώπου ποταμοῦ. Ἀνευρέθησαν δύο ἀνάγλυφα, τὸ ἅγιον χαλκοῦν μὲ τὴν Ἀρτέμιδην καὶ τὸ ἔτερον μαρμάρινον μὲ ἐπιγραφὴν καθοδηγίουσαν τὴν θέου τῆς Μινώτης Κρήνης, τάφος Μυκηναῖκος «ἐντὸς» τοῦ ιεροῦ τῆς Δήλου, κατοι τοῦτο ἀπηγορεύετο.

‘Ο κ. Ν. Βένης ἐν Μετεώροις ελργασθεὶς ἐπὶ τρίμηνον εἰς τὰς ἐκεῖ Μονάς, ἀπεξιθέτησεν, ηρίθμησε καὶ κατέγραψε εἰς επιστημονικοὺς καταλόγους τὰ ἐν ταῖς Μοναῖς χειρογραφά, πρώτην φορὰν ἔξερενόμενα.

Μεταξὺ αὐτῶν ἀνέστη πολύτιμα χιοδόγραφα ἔχοντα μεγάλην ιστορικὴν τοπογραφικὴν καὶ ἔθνολογικὴν σημασίαν χωρὶς τὰ ὑπόληπτά καὶ η φιλολογική, διότι μοναδικὸν εὑρῆμα είναι ἔμμετρον διήγημα τοῦ 14ον αἰώνος, πραγματευόμενον τὴν «Ιστορίην τῆς Σεμίραμης Βασιλοῦσης τῆς Συρίας, καὶ Ἀλεξάνδρου Βασιλείου τῶν Ρωμαῖων».

Μεταξὺ τῶν εὑρημάτων ἐκτὸς πολλῶν ἐπιγραφῶν Βιζαντινῶν καὶ Μεσαιωνικῶν είναι τέσσαρες παραλλαγαὶ ἀποκούφων Εναγγελίων, Κώδικες ἐπιστολῶν ἐποίημων αὐλικῶν τοῦ τελευταίου Παλαιολόγου καὶ ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Παλαιολόγον.

Πολυχρονίους τοῦ Ἀντονέατορος Ἰωάννον τοῦ Παλαιολόγου μετὰ μονούκων σημαδοφῶνων.

Τέσσαρα χρυσόβιοντα Αὐτοκρατορικά, τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ Οὐρέον, τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Βαλέως τῶν Ρωμαίων, Βλάζων καὶ Σέρβων, καὶ τὸ πρωτότυπον τῶν Χρυσοβούλων τῶν οημειούμενων εἰς τὸν Νάρθηκα τῆς Ἐπικοποικῆς Ἐκκλησίας Καλαμπάκας.

‘Ἐν Χίῳ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ἀποθανόντος γυμνασιάρχου Γ. Ζολώτα, ἀνεγερθεὶς δολάρας τῶν δομογενῶν τῆς Χίου ἐν τῷ ἐκεῖ Γυμνασίῳ. Λόγονς ἐξεφράσσοντο οἱ παρεπιδημούντες ἐν Χίῳ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Μιστριώτης καὶ Χαϊκήδακης.

Τὸ υπονογγεῖον τῆς Παιδίας ἀπεφάσισε νὰ τιμωρήσῃ διὰ προσκαίρου πανσεως τὸν σχολάρχην “Υδρας κ. Σουφέαν, τὸν γνωστὸν εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ὑπὸ τὸ πεντεύοντα τῶν Χρυσοβούλων τῶν οημειούμενων εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ τὴν κυδαίαν γλώσσαν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Βρίγκηψ Γεωργιος.—Πρωτότοκος υἱὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, μέλλων Διάδοχος. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ιουλίου 1890. Είναι ηδη μαθητής τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, προσχθεὶς ὅρτι εἰς ἐπιλογίαν.

Απάγωγη.—Τὸ ἔκκεντρικὸν ἔργον τοῦ κ. Ἀριστέως, τὸ ὑπενθυμίζον τὸν Μπαΐκιν, είναι τὸ ἐκτεθέν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκθέσει τοῦ Σαππείου, καὶ ἀγορασθέν υπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ζωγραφικῆς κ. Ιακωβίδου.